

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie ze skargi S. P.

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 kwietnia 2011 r. , sygn. akt I Ns (...)

w sprawie z wniosku Gminy Miasta M.

przy uczestnictwie B. M., M. W., W. W., R. R., P. R., D. L., P. R., S. P., J. J., F. J. i M. S.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 września 2019 r.,

zażalenia skarżącej

na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt IV Ca (...),

uchyła zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 stycznia 2019 r. Sąd Okręgowy w W. uchylił postanowienie Sądu Rejonowego w W. z dnia 18 września 2015 r. w sprawie ze skargi S. P. o wznowienie postępowania wszczętego z wniosku Gminy Miasta M., z

udziałem B. M., M. W., W. W., R. R., P. R., D. L., P. R., S. P., J. J., F. J. i M. S., o zasiedzenie.

Orzeczenie zaskarżyła uczestniczka S. P., zarzucając naruszenie art. 379 pkt 5 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1¹ k.p.c. w zw. z art. 386 § 2 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania wskutek stwierdzenia, przez sąd drugiej instancji, nieważności postępowania przed sądem I instancji. Przepis ten znajduje zastosowanie w postępowaniu nieprocesowym (art. 13 § 2 k.p.c.).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie przyjmuje się, że przewidziane w art. 379 pkt 5 k.p.c. pozbawienie strony możliwości obrony jej praw polega na tym, że strona na skutek wadliwości procesowych sądu lub strony przeciwnej nie brała udziału w całym postępowaniu lub jego znacznej części, jeżeli skutki tych wadliwości nie mogły być usunięte na następnych rozprawach przed wydaniem wyroku w danej instancji. Ocena zaistnienia takiej sytuacji procesowej dokonywana być powinna w kontekście konkretnych okoliczności sprawy. Chodzi jednak tylko o wypadki rzeczywistego pozbawienia możliwości obrony, którego skutkiem było niedziałanie strony w postępowaniu (z najnowszych orzeczeń patrz: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2018 r., IV CSK 590/17, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2018 r., I CZ 3/18, niepubl., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 marca 2017 r., IV CSK 350/16, niepubl.).

W sprawie, którą dotyczy zażalenie, taka sytuacja nie występuje. Mimo błędnego adresu w aktach sprawy, uczestnik W.W. odebrał osobiście w dniu 3 listopada 2014 r. zawiadomienie o terminie rozprawy. Miał zatem wiedzę o toczącym się postępowaniu i mógł podjąć właściwe czynności procesowe lecz tego zaniechał. Co więcej, nie wykazał również aktywności procesowej nawet w ustaleniu właściwego adresu w toku postępowania przed sądem II instancji. W tych okolicznościach nie można uznać, że nastąpiło rzeczywiste pozbawienie

możliwości obrony. Podobna ocena dotyczy uczestnika B. M. Mimo drobnego błędu w imieniu, doręczenia były dokonywane na prawidłowy adres uczestniczki.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

aj